

Sakurako-san no Ashimoto ni wa Shitai ga Umatteiru

Írta: Asahina Kantana

„Női Sherlock mini Watsonnal”

A „Sakurako-san no Ashimoto ni wa Shitai ga Umatteiru” Shiori Ota azonos című mangájának 2015-ös animeadaptációja, melyben 12 részen át követhetjük nyomon egy húszas éveiben járó oszteológus, Kujo Sakurako és a középiskolás Tatewaki Shotaro nem mindennapi mindennapjait. A történet folyamán hőseink lépten-nyomon holttestekre és az azokhoz kötődő rejtélyes bűntényekre bukkannak, melyeknek részről részre való felbukkanását és megoldását átíveli Sakurako-san és Shotaro különleges kapcsolatának a bemutatása.

A megoldásra váró esetek történések több száz éve, a minap vagy az elmúlt évtized árnyékában, Sakurako-san és segédje, Shotaro, a rendőrséggel közreműködve minden holttestről lerántja az azt takaró rejtélyek fátylát. De miért is teszik mindezt? Miért bolygatják a múltat? Talán

azért, hogy az elhunytak hozzátartozóinak vállairól leemeljék a bizonytalanság súlyát, s ezáltal saját lelki megnyugvásukat is biztosítsák.

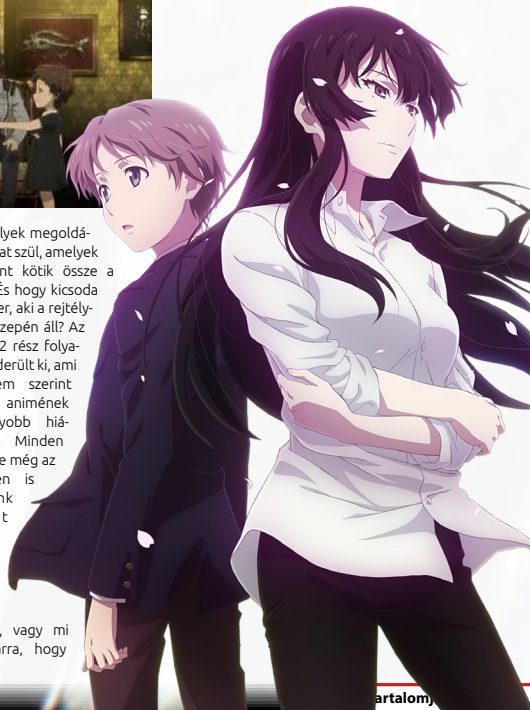
Habár a történet kezdetén azt gondoltam, hogy Sakurako-san pusztán kedvtelésből oldja meg halomra a bűntényeket, rá kellett jönnöm, hogy ez mégis teljesebben így.

Egy friss ügyben nyomoztak éppen, amikor az elkövető, csodák-csodájára, visszatért a tett helyszínére és rátámadt hőseinkre. Látva a mini Watsonunkra leelkedő vést, Sakurako-san nevéen kiáltotta a fiút, Sotarónak szólítva őt (Sotarónak és nem Shotarónak!). A továbbiakban kiderült, hogy Sakurako-sannak volt egy Sotaro nevű öccse, aki a felbukkanó emlékképek alapján, nem csak nevében emlékezett a középiskolás fiúra.

Mivel Sotaro ügye megoldatlan maradt, Sakurako-san mélyen átérzi a hasonló cipőben járó emberek helyzetét, s habár nem mondja ki konkrétan, de minden bizonnyal kedvenc csontjai mellett azért foglalkozik ezeknek az eseteknek a megoldásával, mert segíteni akar az áldozatok hozzátartozóinak és mert meg akarja találni az öccse gyilkosát.

A rejtélyek megoldása újabbakat szül, amelyek pókhálóként kötik össze a részeket. És hogy kicsoda az az ember, aki a rejtélyhálózat közepén áll? Az sajnos a 12 rész folyamán nem derült ki, ami véleményem szerint ennek az animének a legnagyobb hiányossága. Minden részben, de még az openingben is találhatunk utalásokat erre a személyre, mégsem tudjuk meg, hogy kicsoda ő, vagy mi készíti arra, hogy

„Egy bensőségebb szemszögből közelíti meg az élet és halál kérdéseit, ami akár új kontextusba állíthatja a szereplők személyiségét vagy a történet folyamán bemutatott eseményeket.”

áldozatainak koponyáiból eltávolította a pillangó csontot. Viszont ez a hiányosság arra enged következtetni, hogy az egész történetet behálózó rejtély a jövőben meg fog oldódni. Ezáltal pedig reményt ébreszt egy második évadbeli megoldásra.

A misztérium műfaj-kategóriába sorolható történet azonban nem nélkülözi az elgondolkodtató és humoros jeleneteket. Egy bensőségebb szemszögből közelíti meg az élet és halál kérdéseit, ami akár új kontextusba állíthatja a szereplők személyiségét vagy a történet folyamán bemutatott eseményeket.

Az anime gazdag motívumvilággal rendelkezik, amely nem csak hangulatos teszi a cselekmény helyszínét, de megfjétre váró titkokat, felfedezésre váró rejtélycsomagokat ad a nézők számára, ezáltal gondolkodóba ejtve őket. Ráadásul ezek a rejtélycsomagok olyan információ-morzskákat tartalmaznak, amelyek elősegítik a Sakurako-san világával való azonosulást. Ezek közül a motívumok közül kettőt

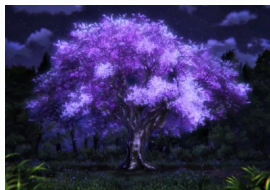
szeretnék kiemelni: az egyik a lepke motívuma, a másik pedig a cseresznyeféé.

A lepke vagy csont, vagy a színes szárnyú, kedves ízeltlábú formájában, valamelyik epizodikus szereplő szavaiban, esetleg egy festményen bukkan fel. Vagy így, vagy úgy, de minden részben megmutatkozik a lepke motívuma, a történet előrehaladtával egyre gyakrabban és egyre világosabb utalásként. A lepke jelképezi az egész cselekményháló középpontjában álló személyt, valamint az élet és az elmúlás közötti kapcsolatot.

Habár a cseresznyefa és annak virágai a múlandóság jelképei, a virágzást követő

gyümölcsérés magában hordozza az élet, az újjászületés gondolatát; tehát a lepkéhez hasonlatosan az élet és halál kapcsolata szimbolizálja. A cseresznyefa a történet állandó eleme a visszatérő helyszín képe és a főhős személyében.

Sakurako-san nevének jelentése cseresznyefa. Az oszteológus hölgy nemcsak főszereplője, de címszereplője is a történetnek. Öszintén megvallva ezek

fölött az információk fölött könnyelműen elsiklottam, amíg egy szép napon, történelmrajongó barátom elmesélte nekem, hogy valamikor réges-régen Japánban, a hamvasztásos temetkezési módszer előtt az elhunytakat egy cseresznyefa alá helyezték örök nyugalomra. Ez a kijelentése pedig teljesen új megvilágításba helyezte az „Egy holttest van elásva Sakurako-san lábai alatt” címet. A címet, amely egyidejűleg ad mesés megoldást arra, hogy miért botlanak főhőseink lépten-nyomon holt-

testekbe, valamint a történet alkotójának minden részletre kiterjedő tehetségét bizonyítja.

Az anime humora olyan könnyed és magával ragadó, hogy szinte észre se vesszük mikor siklott arcunkra egy könnyed mosoly. Ez a humor három formában bukkan fel: a szereplők személyiségében, beszédstílusában (pl. a Shotaro, édességimádataból fakadó tréfás, gyerekes megnyilvánulásai és megvesztegethetősége, amit Sakurako-san ki is használ, ha segédjének nincs kedve a csontkereséshez), a cselekményben fellépő helyzetkomikumok (pl. a hőseink emberi maradványok-

ra bukkannak a még gyerek Shotaróval szemben, aki azonnal riasztja a rendőrséget, Sakurako-san gyerekes éne a felszínre tör és semmiképpen sem akarja kiengedni kezei közül legújabb szerzeményét) és a rejtélyek síkján (pl. Sakurako-san

vőlegénye, aki a megszólalásig hasonlít Colombo feleségéhez: mindenki tudja, hogy létezik, de még senki sem látta).

Ami pedig ezt a különleges animét még különlegesebbé teheti, az a megformáltság, vagyis a képi és hanghatások. A képi világ lenyűgöző és káprázatos, hozzá egy 2015-ben készült anime színvonalát. Amint a természeti, úgy a beépített környezet is gondos kezek munkájára vallanak. Részletgazdag, motívumokkal telített és szemet kápráztató helyszíneken játszódik a cselekmény, amelynek leírásához három költő tudománya sem lenne elég. A rajzolt részletek közé szinte észrevehetetlenül szivárognak be a CGI elemek, amelyek fokozzák a látvány hatását.

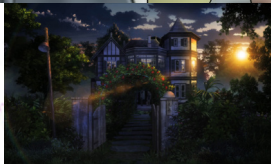
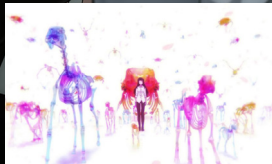
A mesteri CGI használat nyomra pedig minden nyomozás során megtalálható, abban a pár másodpercnyi csodában amikor Sakurako-san felhúzza kesztyűjét és összerakja magában a megoldást. A holttestek vizsgálata közbeni szemszög váltás által pedig a néző könnyed betekintést nyerhet a nő Sherlock nyomozói módszerébe.

Képi megformáltság terén külön kiemelendő az idősík-váltásos módszer, amit

szerintem az anime készítői a megoldás feltárásakor alkalmaztak a leglátványosabban. Abban a bizonyos pillanatban, amikor napvilágra kerül a teljes igazság, az azt kiderítők körül megváltozik a tér, az idő, megváltoznak a többi szereplők is és főhőseink a gyilkosság elkövetésének lehetnek szemtanúi. Ez a módszer azonban nem csak a látványvilág színvonalán emel, de a nézőre gyakorolt megrendítő, drámai hatást is fokozza, valamint az elkövető indítékát, helyzetét és múltban rekedt bűnhődését hangsúlyozza. Hasonló módszert alkalmaznak az emlékfoszlányok megjelenésekor, ám ekkor nyomozó hőseink nem bukkannak fel, az emlék valóságként válik megtekinthetővé és nem időutazásszerűen.

Az idősík-váltásos módszer használata az openingben is megfigyelhető, amikor a felnőtt Sakurako-san Sotaro, valamint Shotaro Sakurako-san gyerekkori alakja utáni szaladása végeztével a két emléklak eltűnik, főhőseink pedig találkoznak.

Ami az opening képi világában megragadó, az a szereplők közti kapcsolat legegy-

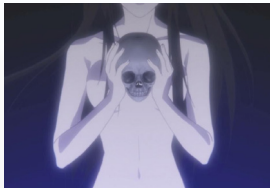

szerebb bemutatása. Véleményem szerint az itt bemutatott jelenetecske, amelyben a zárt ajtót, amin Sakurako-san nem tud kijutni, Shotaro nyitja ki, azt szimbolizálja a szereplők kapcsolatában, hogy Sakurako-san Shotaro segítségével tudott kilépni a múltjából.

Ha opening, akkor zene. Ez az anime pedig igencsak tetszetős openinggal van megáldva. Tetszetősége számomra a kettősségében rejlik: komoly és mély jelentésű képi motívumokhoz társított könnyeden áramló, mégis dinamikus dallam.

Az anime hangvilágát a szereplők személyiségéhez találó szinkronszínészek csapata, az opening és ending, valamint a hangulat aláfestő dallamok triója alkotja. Ez utóbbiakról ejtve néhány szót; az ending igencsak különleges szerzet. Az openinghez képest szürreálisabb képi világgal rendelkezik, amely Sakurako-san múltba süllyedtségét jelképezi. Akárcsak a képi világ, az ending dallama is hátborzongatóan könnyed, nyugodt és lágy. A mély

*„Akárcsak a képi világ,
az ending dallama
is hátborzongatóan
könnyed, nyugodt
és lágy.”*

jelentéstartalomhoz képest szerintem túl könnyed, de talán ez a kifejezője főhős-nőnk, helyzetébe való beletörődésének. Ez a kezdeti beletörődés viszont változik, amikor Sakurako-san a víz feletti fény felé emelkedik és kiejti kezéből azt a bizonyos koponyát.

Az ending ugyanazt a jelenetet mutatja be, mint az opening, csak más szemszög-ből. Míg az opening a főhős nő érzéseinek konkrét ábrázolásánál emlékfoszlányokra hagyatkozik, az ending Sakurako-san érzelmi szemszögéből tárja eléink a jelene-

tet. A hangulat aláfestő dallamok közül a számomra legmegnyerőbb zenét a „Sakurako’s Investigation” elnevezésű OST jelentette, amely dobhártyát bizsergető és lelket simogató hangélményt biztosít.

A „Sakurako-san no Ashimoto ni wa Shitai ga Umatteiru” az animék tengerének azon gyöngyszeme, amely egyedi szereplőgárdájával, rejtélyes cselekményével, komplex motívumrendszerével, könnyed humorával, bájos, érzelmes és mégis meg-rázó vizuális-, auditív- és érzelmi világával, felfedezésre váró tanulságaival szinte láthatatlanul lopja be magát életünkbe és válik a részünkké.

Cím:

Sakurako-san no Ashimoto ni wa
Shitai ga Umatteiru

A Corpse is Buried Under Sakurako’s
Feet

Egy holttst van elásva Sakurako-san
lábai alatt

Hossz: 12 rész

Év: 2015 őszi

Műfaj: rejtély

Értékelés:

MAL: 7,5

ANN: 7,45

Anidb: 6,96

